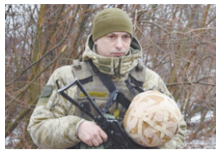

■ СПОРТ

Динамівський крос

СТОР. 3

■ НЕЗЛАМНІ

Тульчинський побратим

СТОР. 6

■ ПРОБА ПЕРА

Легенда про зелений берет

СТОР. 7

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

№ 14 (5603)
13 КВІТНЯ 2018 РОКУ

ПРИКОРДОННИК України

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Фото Олега Личковського

Ми маємо військовий компонент і продовжимо його нарощувати

ГОЛОВА ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТ ПЕТРО ЦИГИКАЛ РОЗПОВІВ 112.UA ПРО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ДЕРЖРУБЕЖУ, ЯКІ ПРІОРИТЕТИ У ПРИКОРДОННИКІВ НА СЬОГОДНІ І НАСКІЛЬКИ ЗАХИЩЕНОЮ НИНІ Є МЕЖА З РОСІЙСЬКОЮ

ФЕДЕРАЦІЄЮ. ТОРКНУВСЯ ОЧІЛЬНИК ПРИКОРДОННОГО ВІДОМСТВА Й ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ, ЯКІ НА ЙОГО ПЕРЕКОНАННЯ, ПОТРЕБУЮТЬ НАГАЛЬНОГО ВИРІШЕННЯ, АЛЕ ЛЕЖАТЬ У ЗАКОНОДАВЧІЙ ПЛОЩИНІ.

ПРОДОВЖЕННЯ СТОР. 4-5

КОРДОН ЗА ТИЖДЕНЬ

1,717 МЛН осіб
оформлено встановленим порядком

434 особи
затримано за незаконне перетинання кордону, зокрема 17 незаконних мігрантів

затримано товарів і вантажів, які незаконно переміщувалися через державний кордон, на суму

2,567 МЛН грн

■ КОРОТКО
ПРО ГОЛОВНЕ**СЛУЖБА 112: ПІДХІД –
КОМПЛЕКСНИЙ**

Заступник міністра внутрішніх справ Тетяна Ковальчук в одному з інтерв'ю повідомила, що МВС готується до запуску служби екстреної допомоги 112. «Номер 112 – це загальноєвропейська частина служби екстреної допомоги, яка працює за єдиним номером. Цей проект не ілюзорний: він стане дієвим, і зараз ми готуємося до того, щоб найближчим часом його запустити» – сказала Тетяна Ковальчук. За її словами, створення служби потребує комплексного підходу. «Потрібна консолідація всіх служб. Це і комунальні служби, і Міністерство охорони здоров'я, і поліція, і Державна служба з надзвичайних ситуацій. Ми повинні не тільки розвивати систему прийняття екстрених викликів, але й надавати психологічну та консультативну допомогу. Для цього потрібна розвинена технічна база, матеріальне оснащення і навички співробітників, які будуть надавати консультації та реагувати на ці виклики» – підкреслила заступник Міністра внутрішніх справ.

Сергій ПОЛІЩУК

**ПОПИТ
НА БІОМЕТРИЧНІ
ПАСПОРТИ НЕ СПАДАЄ**

Державна міграційна служба оформила з початку поточного року 1,4 млн біометричних паспортів для виїзду за кордон, а з 2015 року – майже 7,9 млн паспортів. Про це повідомив начальник прес-служби відомства Сергій Гунько. За його словами, з 2015 року оформлено 2 657 470 термінових біометричних закордонних паспортів, ще 5 209 783 – за звичайною процедурою. Він також додав, що з видачею закордонних паспортів є деякі проблеми, зокрема існують затримки. При цьому на оформлення паспортів і надалі зберігається попит: щодня оформлюється 20 тис. паспортів. Також Міграційною службою з початку 2018 року оформлено громадянам України майже 240 тисяч карт посвідчення особи (ID-карток), а всього з початку 2016 року, коли розпочався процес видачі документів нового зразка – понад 1,7 млн карт. За словами Сергія Гунька, проблем з видачею ID-карток немає, черги відсутні.

Світлана ДЕЙЧУК

**РУМУНІЮ І УКРАЇНУ
З'ЄДНАЄ ПОРОМ**

Уряд Румунії підтримав проект відкриття пункту пропуску Горлівка–Ісакча. Відповідний документ підписала прем'єр-міністр Румунії Віоріка Денчіле. Про це повідомив заступник голови Одеської обласної ради Юрій Димчогло. Будівництво поромних комплексів Ізмаїл–Тулча (Румунія) і Орлівка (Ренійський район Одеської області) – Ісакча в грудні 2013 року було внесено в концепцію Державної цільової регіональної програми розвитку українського Придніпров'я на 2014–2017 роки. Варто зазначити, що на території українського прикордонного пункту, відповідно до домовленостей, також знаходиться і румунська митниця.

Василь ДРОЗДОВ

■ ЗОНА АТО

**Петро Порошенко:
«Війна закінчиться нашою
перемогою!»**

**ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ПЕРЕКОНАНИЙ, ЩО ВІЙНА
НА СХОДІ НАШОЇ ДЕРЖАВИ
ЗАКІНЧИТЬСЯ ПЕРЕМОГОЮ
УКРАЇНИ. ПРО ЦЕ ВІН СКАЗАВ НА
ЗУСТРІЧІ З ПРЕДСТАВНИКАМИ
РЕГІОНАЛЬНИХ ЗМІ.**

Відповідаючи на запитання, коли закінчиться АТО, Глава держави сказав: «Дата закінчення АТО буде у травні. Ми переходимо до іншого формату оборони країни відповідно до прийнятого Закону». Крім того, він нагадав, що Верховна Рада підтримала ініційований ним Закон «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України над тимчасово окупованими територіями в Донецькій та

Луганській областях», згідно з яким формат АТО припиняється.

– Ми запроваджуємо абсолютно нові, більш ефективні заходи з розширення наших оборонних спроможностей і робимо це тому, що ми бачимо різке зростання рівня загрози на сході нашої держави, – констатував Президент Порошенко.

За словами Глави держави, нині спостерігається різке зростання загрози на сході. – І порох треба тримати сухим. І

режим АТО, коли це все керувалося через керівництво СБУ, зараз буде переведено до керівництва Збройних Сил. Мною призначений дуже досвідчений військовий, рішучий, з унікальним бойовим досвідом генерал-лейтенант Сергій Насв. І формат антитерористичної операції буде переведений у відповідний військовий формат під його керівництвом, – зазначив Петро Порошенко.

Андрій КУЧЕРОВ

■ НОВАЦІЇ

**Українська e-Віза: проста
та доступна в оформленні**

**КОНСУЛЬСЬКА СЛУЖБА МЗС
РОЗПОЧИНАЄ ОФОРМЛЕННЯ
ЕЛЕКТРОННИХ ВІЗ ДЛЯ В'ЇЗДУ В
УКРАЇНУ.**

Про це офіційно повідомило вітчизняне зовнішньополітичне відомство. «Е-Віза є абсолютно новітнім для України проектом, який реалізується в нашій державі уперше з метою модернізації існуючих процедур у візовій сфері. Розпочинаємо он-лайн оформлення іноземцям електронних віз (<http://evisa.mfa.gov.ua>) для в'їзду в Україну з діловою або туристичною метою» – зазначається у заяві.

Міністерство закордонних справ розробило максимально спрощений процес отримання e-Візи, який, водночас, дозволяє здійснювати ефективний міграційний контроль. Для оформлення документів необхідно здійснити кілька простих кроків не виходячи з дому: заповнити он-лайн анкету, завантажити скановані копії необхід-

них документів, здійснити проплату на сайті банківською картою (платіжних систем MasterCard Worldwide чи Visa International) та роздрукувати електронну візу, отриману на e-mail.

Переваги e-Візи:

- дистанційне подання документів у будь-який зручний час та отримання e-Візи без необхідності відвідування консульської установи;
- можливість он-лайн відстеження стану оформлення e-Візи;
- централізоване оформлення усіх e-Віз в МЗС України;
- постійна інформаційна підтримка заявників на evisa@mfa.gov.ua;
- час оформлення – до 9 робочих днів;
- вартість – 65 дол. США;
- строк дії – разова до 30 днів.

E-Візи запроваджуються для громадян таких держав: Австралія, Антигуа і

Барбуда, Багамські Острови, Барбадос, Бахрейн, Болівія, Бутан, Вануату, Гаїті, Гватемала, Гондурас, Гренада, Домініка, Домінікана, Індонезія, Камбоджа, Катар, Коста-Ріка, Кувейт, Лаос, Маврикій, Малайзія, Мальдіви, Мексика, Мікронезія, М'янма, Непал, Нікарагуа, Нова Зеландія, Оман, Палау, Перу, Сальвадор, Самоа, Саудівська Аравія, Сейшельські Острови, Сент-Вінсент і Гренадини, Сент-Люсія, Сінгапур, Суринам, Таїланд, Тимор-Лешті, Тринідад і Тобаго, Тувалу, Фіджі, Ямайка.

«Необхідно додати, що проект e-Віза реалізований у співпраці з нашими давніми партнерами – Державною прикордонною службою України, АТ «Ощадбанк» та Інститутом програмних систем НАН України. Запровадження e-Візи сприятиме суттєвому спрощенню візових формальностей для охочих відвідати Україну з метою туризму чи бізнесу та є прогресивним кроком на шляху розвитку міграційно-візової сфери» – говорить у повідомленні Міністерства закордонних справ України.

Людмила ДЬОМІНА

■ ВИШКІЛ

«Віват!» поповненню

У ГОЛОВНОМУ ЦЕНТРІ ПІДГОТОВКИ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ ІМЕНІ ГЕНЕРАЛ-МАЙОРА ІГОРЯ МОМОТА ВІДБУВСЯ ЧЕРГОВИЙ ВИПУСК МОЛОДШИХ ІНСПЕКТОРІВ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ.

Урочистості проходили на плаці навчального закладу, де вишикувалися 245 новоспечених вартових рубежу. Уже найближчим часом вони почнуть виконувати завдання з охорони державного кордону та водночас гордо нести високі звання воїнів у зелених кашкетах.

У заходах з нагоди випуску взяв участь директор Департаменту особового складу Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майор Микола Маланчій.

«Сьогодні у нас знаменна подія – черговий випуск охоронців державного

кордону, – наголосив він, звертаючись до винуватців свята. – У непростий для країни час ви будете нести службу. Попереду немало випробувань, але отримані знання і наполегливість дозволять із честю й гідністю виконати всі поставлені перед вами завдання. Щиро вітаю всіх випускників, бажаю міцного здоров'я та успі-

хів у професії!» – підкреслив генерал-майор Микола Маланчій.

Під час урочистостей директор Департаменту особового складу вручив випускникам-прикордонникам свідоцтва про закінчення навчання та відомчі відзнаки.

■ Володимир ДАШУК

■ СПОРТ

Динамівський крос

В ОДЕСІ ВІДБУВСЯ ЧЕМПІОНАТ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО ТОВАРИСТВА «ДИНАМО» З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ СЕРЕД ЗБІРНИХ КОМАНД ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ, РЯТУВАЛЬНИХ ТА ІНШИХ СПЕЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ УКРАЇНИ. ТАКОЖ В РАМКАХ ЧЕМПІОНАТУ «ДИНАМІАДА-2018» ПРОЙШЛИ КОМПЛЕКСНІ ЗМАГАННЯ З КРОСУ СЕРЕД ЗБІРНИХ КОМАНД ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ ТА ІНШИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ.

У парку Перемоги Південної Пальміри зібралися 42 спортсмени збірних команд правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб України та 44 спортсмени збірних команд вищів МВС та інших центральних органів виконавчої влади. З них – п'ять майстрів спорту України міжнародного класу, 16 майстрів спорту України, 11 кандидатів.

В урочистій церемонії відкриття спортивного заходу взяв участь заступник на громадських засадах голови ФСТ «Динамо» України, голова спортивного комітету Державної прикордонної служби України Микола Подоляк, який, зокрема, зичив спортсменам

успіхів не лише в майбутніх забігах, а й загалом на спортивному шляху.

Також присутніми були начальник відділу неолімпійських видів спорту ФСТ «Динамо» України Ігор Янко і перший заступник голови Одеської обласної організації ФСТ «Динамо» України Ольга Черкасова. Головним арбітром змагань виступив суддя національної категорії Микола Малютін.

Не залишилися осторонь такої події й олімпійські призери: стрілець Яків Железняк (чемпіон Олімпійських ігор у Мюнхені 1972 року), легкоатлети Микола Авілов (золото у десятиборстві 1976 року), та Юрій Білоног (золота медаль в Афінах 2004), а також лучниця Наталя Бурдейна (на Олімпіаді у Сід-

неї у 2000 році стала срібною призеркою у командних змаганнях). Видатні спортсмени привітали учасників та побажали їм наснаги, витримки й славетних перемог.

За регламентом чемпіонату жінки змагалися на дистанції один кілометр, а чоловіки зійшлися у забігах на три і п'ять кілометрів. Боротьба за першість була дійсно несамоовитою. Дехто з учасників викладався понад своїх власних можливостей, і це було помічено одеситами й гостями міста, яких більшало з кожним забігом.

За підсумками командної боротьби перемогу в чемпіонаті здобула збірна команда Національної гвардії України, друге місце виборола команда Державної прикордонної служби України, а третє – команда Служби безпеки України.

Серед вищів МВС перемогу в турнірі здобула команда Національної академії Держприкордонслужби. Друге місце посіла команда Національного університету цивільного захисту України, а третє – команда Національної академії НГУ. Серед призерів – курсанти Національної академії Державної прикордонної служби України Даниїл Мороз та Олександр Марчук, а також курсанти Олександр Ковальчук і Ксенія Потапова та військовослужбовці Олег Каяфа і Оксана Райта.

Переможці та призери чемпіонатів з легкої атлетики (кросу) в командному і особистому заліках були нагороджені кубками, дипломами та медалями Фізкультурно-спортивного товариства «Динамо» України.

■ Олександр ЯКОВЕНКО

■ ГАРЯЧІ БУДНІ

НЕРЕСТОВЕ ТАБУ

Прикордонники оперативно-розшукового підрозділу Південного регіонального управління та Білгород-Дністровського загону на одній з водойм у Біляївському районі виявили чотирьох громадян України, які займалися вилловом риби. Незважаючи на нерестові заборони, наші співвітчизники здійснювали виллов з маломірних плавзасобів та за допомогою сіток. Після затримання браконьєрів у них було вилучено близько 3 км сіток та понад тисячу рибин різних порід (переважно карась, тарань, сазан тощо). Загальна сума збитку державі склала близько 50 тисяч гривень. Крім того, за фактом ознак кримінального злочину, передбаченого ст. 249 ККУ «Незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом», повідомлено Національну поліцію України.

Іван ІВАНЧУК

ПРИКОРДОННА ЧЕСТЬ НЕ ПРОДАЄТЬСЯ!

В авіаційному пункті пропуску «Бориспіль» співробітники Держприкордонслужби відмовили у в'їзді трьом громадянам Індії, однак іноземці не полишали намір потрапити в Україну. Очікуючи на своє повернення, вони спробували підкупити прикордонника. За безперешкодний пропуск однієї особи запропонували хабарі у розмірі 2700, 2800 та 3000 доларів США. Однак від такої пропозиції наш колега категорично відмовився та повідомив командування про три спроби пропонування неправомірної вигоди. За цим фактом поінформовано співробітників внутрішньої безпеки відомства та представників Нацполіції. Крім того, іноземцям винесли постанову про заборону в'їзду на територію України терміном на три роки.

Андрій ДЕМЧЕНКО

«МОКРА» СПРАВА НА ТИСІ

Прикордонники відділу «Солотвино» Мукачівського загону в ході скоординованих дій з румунськими колегами завадили переміщенню через державний кордон 15 пакунків контрабандних тютюнових виробів. Обладці контрабандистів вдалось завадити завдяки оперативному обміну інформацією про виявлення ознак ймовірної протиправної діяльності поблизу річки Тиса, по якій проходить кордон з Румунією. В результаті спільних оперативно-розшукових заходів, окрім півтора десятка пакунків з контрабандним курином, було затримано 19-річного громадянина України у мокрому гідрокостюмі. Наразі тривають спільні заходи зі встановлення усіх обставин правопорушення та кола осіб, причетних до цього.

Леся ФЕДОРОВА

■ з перших уст

Ми маємо військовий компонент

Початок на 1-й стор.

– **Петре Олександровичу, насамперед хотілося б дізнатися про біометричний контроль на кордоні і перші результати його запровадження.**

– Система біометричного контролю успішно працює в усіх авіаційних та міжнародних пунктах пропуску на кордоні з ЄС. Обов'язкову фіксацію біометричних даних використовують згідно зі списком, затвердженим РНБО. У цей список входять 70 країн, в тому числі і Росія.

На сьогодні біометрією скористалися 136 тис. осіб, з них 96 тис. – росіяни. З Росії до нас ідуть переважно у комерційних справах і до родичів. У російській пресі багато говорилося про те, що ми прагнемо обмежити права і свободи їхніх громадян. Однак до законотворчих подорожуючих у нас жодних питань немає, лише проводиться фіксація даних. Така система діє у багатьох країнах. Перш за все, це ідентифікація і верифікація осіб, що перетинають кордон, це знижує ризики і підвищує нашу прикордонну безпеку. В тому числі, щодо потрапляння на нашу територію терористів, зокрема російської агентури, які можуть проходити кордон за іншими документами. Тому росіян це так налякало. Пригадаймо, хоча б затримання на Кучургані полковника ФСБ Валерія Гратова. Він прямував за чужим паспортним документом і готувався зайняти високу посаду у Придністров'ї.

– **Чи посилена охорона на контрольованому кордоні з РФ?**

– У нас 409 км неkontrolьованого кордону з Росією, решта – ділянка 1300 км, що контролюється до стику кордону з Білорусією. Держприкордонслужба посилено охороняє кордон з 2014 року. І кожного дня люди несуть службу вже зовсім по-іншому: зі зброєю. А це інші розрахунки сил і засобів, нарощування зусиль і військової компоненти, зокрема створення прикордонних комендатур швидкого реагування, бойових прикордонних застав, в тому числі артилерійських і мінометних. Прикордонна служба – це все ж таки правоохоронний орган, але спеціального призначення.

Якщо говорити про посилення, то це, перш за все, підвищення щільності системи охорони кордону. Раніше у нас відділ прикордонної служби (200-250 осіб персоналу) обслуговував ділянку на 100 км. Людей достатньо, але було складно з однієї точки патрулювати таку велику відстань. Сьогодні ми створюємо підрозділи, які штатно входять до цього відділу, але знаходяться вже ближче до кордону. Таким чином, ми можемо зосередити наші сили і вже патрулювати ділянку до 20 км: 10 в один та інший бік. Плюс на цих ділянках на кожні 10 км доцільно (що ми і будемо робити) встановити спостережні вежі. Облаштуємо їх відеосистемами, приборами нічного бачення і, можливо, телевізійними системами, які будуть відслідковувати і надавати інформацію у підрозділ, а відповідна група реагування виїжджатиме на затримання.

– **Проект «Стіна» на якому етапі розвитку?**

– На сьогодні ступінь реалізації цього проекту відповідає отриманому фінансу-

ванню. Ми збудували інженерні споруди і бойові модулі. У Харківській області система майже закінчена, але залишається велика частина Луганської, Сумської, Чернігівської областей. На жаль, політизація цього проекту істотно впливає на темпи реалізації. Однак ми розуміємо, що це питання національної безпеки, тому завершити його слід за будь-яких умов.

Нині ми бачимо загрози на кордоні з Росією, знаємо, на яких ділянках більше можливостей для переміщення контрабанди, нелегальних мігрантів, і не чекаємо, коли будуть виділені додаткові кошти. Ми своїми силами, в загальній системі інженерно-технічного управління кордону оперативно його облаштуємо. Ми не будемо щось грандіозне, копаємо рови, ставимо загороджувальні паркани з колючого дроту і в подальшому ця система лише доповнить споруди в рамках більш масштабного проекту інтелектуального кордону.

При масованому збройному, не дай Бог, вторгненні ми розуміємо, що в жодній країні немає таких споруд, які могли б захистити від цього. Тому основне завдання – це інтелектуальна охорона кордону. Тобто відстеження обстановки, створення системи отримання інформації, руху людей, транспортних засобів, недопущення переміщення розвідувально-диверсійних груп, товарів, вантажів, нелегальних мігрантів. Грамотне поєднання технічних можливостей і людського потенціалу. Технічні засоби, об'єднані в єдиний комплекс, управляються з центру і дають можливість відстежувати обстановку дистанційно, в режимі реального часу, розпізнавати загрози та ідентифікувати цілі, а також управляти силами реагування. Основний пріоритет на сьогодні – східний кордон.

Зараз порушення кордону зведено до адміністративного порушення. А колись за це була кримінальна відповідальність, і я вважаю, її потрібно повернути в будь-якому випадку. Країна в стані війни. В Росії це кримінальна відповідальність, у нас – адміністративна, на спільному кордоні. Те ж саме і з економічними злочинами

– **Що ще планується зробити для посилення охорони кордонів?**

– Ми розвиваємо інститут дільничних інспекторів. Це офіцери, які обслуговують один або два населені пункти, прилеглі до кордону. У такого дільничного чітко визначені межі відповідальності, він постійно працює з людьми для попередження злочинів. Як правило, кордон порушують місцеві жителі з побутовою метою. Дільничний працює для профілактики таких фактів. Він повинен повністю володіти обстановкою на ввіреній ділянці. Як поліцей-

ський дільничний, так і наш. Однак мета прикордонного дільничного – не розслідування крадіжки курки або велосипеда. Його робота спрямована на забезпечення надійної охорони державного

слідства. На жаль, ми не можемо «доставитися» до Верховної Ради. Є депутати, які нас підтримують, але я не можу зрушити з місця цю проблему. Я вважаю, що маючи підготовлений апарат оперативного складу, достатньо співробітників внутрішньої безпеки, маючи управління розвідки, управління контррозвідки, маючи управління боротьби з тероризмом, ми не маємо слідства. На жаль, в Європі ми єдина країна, в якій прикордонне відомство не має слідства. Єдина! І неважливо, в складі Міністерства внутрішніх справ прикордонна служба чи окремо.

Щодо ефективності наших оперативно-розшукових підрозділів, то вона, безсумнівно, на дуже високому рівні. Понад 70% затримань у нас відбувається за оперативними даними і при безпосередній участі оперативно-розшукових підрозділів. За минулий рік тільки сигарет ми затримали на суму понад 20 млн доларів. Це і затримання великої кількості наркотиків, проведення міжнародних операцій – таких знакових, як ми провели наприкінці минулого року з іспанцями на їхній території. Знайшли там фабрику з виробництва сигарет, де були задіяні українці. Буквально кілька тижнів тому ми виявили другу таку фабрику в Польщі. Проводили цю операцію спільно з правоохоронцями з Польщі та Молдови. Були задіяні УБОЗ Молдови, поліція і прикордонники Польщі та наші офіцери. Це не перша і не остання операція.

Також можна пригадати веронські картини, які були викрадені в Італії, 17 поло-

кордону. Це додаткові сили, які використовують для більш надійної охорони державного кордону.

Крім того, ми сьогодні збільшили штат і підвищили ефективність оперативно-розшукових підрозділів. Раніше вони були в складі прикордонних загонів, підпорядковувалися начальнику органу охорони державного кордону. Це створювало певні корупційні ризики, тому ми вивели зі штату загону оперативно-розшукової блок і зробили їх окремим підрозділом.

У нас в функціоналі – весь комплекс правоохоронної діяльності, за винятком

і продовжимо його нарощувати

якому випадку. Країна в стані війни. В Росії це кримінальна відповідальність, у нас – адміністративна, на спільному кордоні. Те ж саме і з економічними злочинами.

Ми постійно працюємо з комітетами Верховної Ради, щоб довести, що це дійсно необхідно. Нам вже вдалося домогтися посилення відповідальності за порушення кордону, підвищили штрафи. Певною мірою це, можливо, виправить ситуацію, але я вважаю, що повністю викоринити порушення це не допоможе.

Раніше була ст. 331 ККУ («Незаконне перетинання кордону»). Її санкції передбачали навіть позбавлення волі. Декриміналізована також економічна частина ст. 201 ККУ («Контрабанда»). Я вважаю, що підакцизна група товарів має бути все-таки під кримінальною відповідальністю.

Європейці певною мірою згадують нас «не злим, тихим словом», коли до них прориваються контрабандисти, провозять, наприклад, сигарети. Адже це підрив їхньої економіки. Частково нам вдалося призупинити хаос на кордоні, ми збільшили зусилля, створили резерви і постійно знижуємо корупційну складову: затримуємо як своїх людей, так і контрабандистів. Однак в тих регіонах населення практично живе за рахунок контрабанди. І потрібна більш ефективна політика держави. У свою чергу місцеві мешканці повинні розуміти, що існують ще й інші види заробітку і не можна наживатися на безпеці.

Щодо криміналізації нас підтримує і Президент, і генпрокурор, і численні народні депутати. Хочеться, щоб наші свідомі патріоти-депутати все ж таки прислухались до проблем. В тому числі, стосовно слідства.

– Яка ситуація на кордоні з ЄС?

– Україна нині не є потенційним поставальником нелегальних мігрантів. Європейці не вбачають в нас загрози, до нас є певна довіра. Ми з європейськими колегами спільно проводимо операції, патрулювання, контроль у пунктах пропуску.

Спільне патрулювання запроваджено на кордоні з усіма країнами ЄС, з якими межує Україна. Проблемних питань щодо організації цієї служби немає. 7 грудня 2017 року почалось спільне патрулювання центрального сегменту українсько-молдовського кордону по території України.

Спільні патрулі дозволяють збільшити щільність охорони, поліпшити взаємодію і оперативно реагувати на правопорушення. Минулого року було виставлено понад 2,5 тис. таких патрулів. Крім спільного патрулювання, також запроваджується спільний контроль. Така процедура вже діє у десяти пунктах пропуску на кордоні з Польщею та Молдовою.

Раніше про це не було й мови, коли була корупційна складова, коли європейці нам не довіряли. Сьогодні наші колеги бачать, що ми дуже жорстко ставимося до корупції серед нашого персоналу і нікому не дозволяємо розслабитися. Про нас говорять, що ми ефективна служба, що ми змінюємося і рухаємося в бік створення спільної європейської безпеки.

Свідченням цього є те, що лише за минулий рік ми отримали міжнародну технічну допомогу на суму понад 850 мільйонів гривень. Це автомобільний транспорт, системи відеоспостереження, тепловізійні комплекси, спеціальна техніка та інше обладнання для більш ефективної охорони державного кордону. Для європейців важливо, щоб ми контролювали східний кордон, не пропускали звідти нелегалів. Тоді вони, відповідно, не підуть далі.

200 повідомлень. З них 8 дійшли до суду, і тільки трьох злочинців притягли до кримінальної відповідальності. Коли витрачаються сили і засоби величезного прикордонного апарату, іноді це триває півроку і більше, а в результаті – тільки три переконливі рішення!

Адже у слідчого величезна кількість справ, він веде і крадіжки, і вбивства, побиття. Тому він дивитиметься, що з нього в першу чергу питають за важли-

Основне завдання – це інтелектуальна охорона кордону. Тобто відстеження обстановки, створення системи отримання інформації, руху людей, транспортних засобів, недопущення переміщення розвідувально-диверсійних груп, товарів, вантажів, нелегальних мігрантів. Грамотне поєднання технічних можливостей і людського потенціалу

– Тобто засоби боротьби зі злочинами є, повноважень не вистачає?

– Ми не рід військ. Багато хто не розуміє, що ми, по суті, самодостатня структура. У нас є морська охорона, своя авіація, управління розвідки, контррозвідки, управління боротьби з тероризмом, прикордонний контроль, прикордонна служба, своя медицина тощо. Ми самодостатні в своїй структурі, проводимо весь комплекс оперативно-пошукових, спеціальних завдань з протидії порушенням, з нарощення зусиль на кордоні та укріплення прикордонної безпеки не лише безпосередньо на лінії кордону, але ще на стадії формування злочинів. Наші оперативні підрозділи діють по всій території країни. Наприклад, щодо протидії переміщенню наркотиків. Ми можемо працювати у Києві, Полтаві, Вінниці – там, де формується злочин.

Крім того, у нас є військовий компонент, і ми продовжимо його нарощувати. Ми створили на сході країни Донецько-Луганське управління. Там тільки штатні підрозділи. Туди пішли служити ті, хто добровільно виявив таке бажання – від начальника регіонального управління до контрактника.

А повноважень дійсно не вистачає. Взяти, наприклад, затримання групи нелегальних мігрантів у Карпатах: щоб внести інформацію про злочин, потрібно спуститися з гори, проїхати 150 км, а у нас тільки три години. Це фактично неможливо. Що має зробити прикордонний наряд? Оформити адміністративне порушення і відпустити, тому що найближчий підрозділ Нацполіції знаходиться в районі, а потрібно ще одержати доручення від слідчого, і багато іншої бюрократичної тяганини.

Минулого року за квартал про порушення на кордоні до інших правоохоронних органів було направлено близько

вістю, що необхідно довести до суду, а нелегальна міграція для них не є пріоритетом, і папку з цією справою закинуть на самий низ. А якщо наш оперативний працівник веде слідство, то він знає усі проблеми, всю суть питання, все оточення, за яким слід працювати.

– Яка ситуація в районі АТО?

– Підрозділи Держприкордонслужби продовжують виконувати завдання у складі об'єднаних сил. Варто зауважити, що зниження напруги в регіоні не відбувається. Тривають обстріли позицій, в тому числі і прикордонників. Минулого року зафіксовано 50 таких фактів.

Від початку війни вважається, що зникли безвісти п'ятеро прикордонників. На жаль, ми не можемо стверджувати, живі вони чи ні, але до цього моменту, поки не буде чіткого розуміння, надія жива, тож ми будемо вважати їх такими, що зникли безвісти. На сьогодні у нас 70 загиблих, 429 поранених.

У Прикордонній службі на сьогодні 19 тисяч військовослужбовців, які пройшли службу в зоні АТО. За фінансовим забезпеченням ми йдемо на рівні ЗСУ та НГУ.

Якщо пригадати 2014 рік, то наш військовослужбовець отримував приблизно від 900 до 1,2 тис. грн. Це рядовий склад. Коли почалась війна, прикордонник на ці гроші повинен був якось виживати. Тоді ми направляли людей за ротацією, люди почали писати рапорти і звільнятися. Сьогодні ми майже призупинили цю негативну тенденцію. Ми говоримо: якщо ти тут призначався, доброволець, – будь ласка. І у нас немає проблем зі сходом. Є люди, які прагнуть служити. Відповідно, вони мотивовані, і це скорочує ризики, його туди ніхто не заганяє, від родини ніхто не відриває. ■

Тетяна СВЯТЕНКО,
редактор «112.ua»

тен. І виявлення в порту Роттердама 150 кг кокаїну, це – наша розробка. Зараз надали інформацію молдаванам, і вони затримали близько 84 кг кокаїну. Це теж наша інформація. Попередження замаху на вбивство одного з лідерів Молдови також наша розробка, ми були присутні на тій території, працювали спільно з їх УБОЗ, адже замовлення було злочинцем з України.

Якщо брати загальну діяльність, то кожен день когось затримуємо на кордоні. Це доволі рутинна робота. Думаю, що наші підрозділи діють успішно.

– Люди охоче йдуть служити в Держприкордонслужбу?

– Не буду приховувати, проблеми з комплектуванням існують. І як не дивно, на західному кордоні. Люди хочуть більшу зарплату. Багато налаштовані поїхати попрацювати в Польщу або Німеччину, ніж послужити державі. Я маю на увазі молодь. Проте є і чимало патріотів. Зараз у нас діє програма «Нове обличчя кордону», ми підбираємо людей безпосередньо для роботи в пунктах пропуску. І відбір дуже серйозний: конкурс в середньому 1:5. Ми не знижуємо планку, адже потрібно знати і юриспруденцію, й іноземні мови, і міжнародне право. Своя специфіка роботи.

– Наскільки ймовірно найближчим часом криміналізувати контрабанду і нелегальний перетин кордону?

– Зараз порушення кордону зведено до адміністративного порушення. А колись за це була кримінальна відповідальність, і я вважаю, її потрібно повернути в будь-

■ незламні

Тулечинський побратим

«Я – УКРАЇНЕЦЬ, ЯКИЙ ЩЕ НИЧОГО ВИДАТНОГО У СВОЄМУ ЖИТТІ НЕ ЗРОБИВ» – КАЖЕ ПРО СЕБЕ, ПОСМІХАЮЧИСЬ, МОЛОДШИЙ ЛЕЙТЕНАНТ ВАЛЕРІЙ ТРЕМБОВЕЦЬКИЙ. ТА УСВІДОМЛЮЮЧИ ВСЕ ТЕ, ЧЕРЕЗ ЩО ЙОМУ ДОВЕЛОСЯ ПРОЙТИ, РОЗУМІЄШ: ЦЕ «НИЧОГО» ПОЄДНУЄ В СОБІ ГЕРОЇЗМ ВОЇНА-ПАТРІОТА, СПРАВЖНЄ ЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ «ВІЙНА» І «СОЛДАТСЬКЕ БРАТЕРСТВО», А ЩЕ – РАДІСТЬ І БІЛЬ ВІД УСЬОГО, ЩО НАБУВАЄ ОСОБЛИВОЇ ЦІННОСТІ ЛИШЕ У ВАЖКІ ЧАСИ.

Мала Батьківщина начальника застави ОБПК «Волноваха» Донецького загону Валерія Трембовецького – місто Тульчин. Тут він закінчив технікум ветеринарної медицини, згодом – Вінницький державний аграрний університет.

2008 рік став початком його військової стезі контрактника у лавах «зелених кашкетів». Чому саме у них?

– Як тоді, так і зараз вважаю, що прикордонники – еліта, найбільш шанована в нашому суспільстві, – говорить мій співрозмовник.

І зізнається, що мріяв служити біля моря. Так і сталося. Перші ази нової професії засвоював на посту технічного спостереження. Потім його призначили дільничним інспектором. А коли в Одеському загоні було створено мобільну прикордонну заставу, Валерій одним з перших звернувся з рапортом про своє бажання служити у цьому підрозділі. За півроку він уже був начальником відділення.

Події 2014-го внесли свої корективи в службу і життя військового. З Одеси його мобільну групу відправили в Крим. Третього березня підрозділ був уже в Чаплинці й одразу заступив на чергування. Проте складна обстановка незабаром примусила їх виконати команду на відхід.

– З яким настроєм її виконували наші хлопці, краще не згадувати, – сумно розповідає Валерій.

Далі події закружляли як вихор по висхідній і, зокрема, в Одесі, де вони дислокувалися. Єдине, що розуміли охоронці кордону, – не пускати агресивного північного сусіда з його «руським миром» на рідну землю і не складати зброю перед його adeptами на сході країни. Коли розпочалися ворожі атаки на управління Луганського загону, у складі двох сформованих застав Південного регіонального управління, разом з іншими Валерій Трембовецький виїхав на допомогу

З особливо теплими почуттями згадує Валерій про стосунки «зелених кашкетів» і армійців з механізованої бригади, про важливість дружби і людських взаємин на передовій. Незалежно від звань, офіцери чи молодший сержант – помічник кулеметника, – всі робили одну справу. Незважаючи на шалений обстріл з мінометів по їхніх позиціях

своїм оточеним побратимам. Виручити не встигли, спізналися. «Зелені чоловічки» вже впритул розстрілювали управління луганських вартових рубежу.

День за днем прикордонники загону усе більше відчували на собі дихання війни. Підсилену двома заставами, їхню мобільну групу спершу відправили під Чонгар, а згодом – до пункту пропуску «Довжанський».

З особливо теплими почуттями згадує Валерій про стосунки «зелених кашкетів» і армійців з механізованої бригади, про важливість дружби і людських взаємин на передовій. Незалежно від звань, офіцер ти чи молодший сержант – помічник кулеметника, – всі робили одну справу. Незважаючи на шалений обстріл з мінометів по їхніх позиціях.

– Майже всі мобілізовані одразу прийшли в окопи з Майдану, – наголошує молодший лейтенант Трембо-

вещкий. – То були справжні козаки, ми підтримували один одного, ділилися останнім шматком хліба. Тож слово «побратим» для мене стало найріднішим. Саме на братерстві патріотів усе тоді й трималося.

Нелегко було під час боїв і місцевому населенню. Налякане вибухами мін і снарядів, воно не скрізь однаково сприймало військовослужбовців. Та незабаром люди зрозуміли, що «зелені кашкети» прибули захищати їхні домівки. Тож і ставлення до них стало кардинально змінюватися у кращий бік.

Життя на передовій у ті пам'ятні дні було складним не лише через постійні обстріли. Важко було воякам зрозуміти, чим усе це скінчиться. Не було води, продуктів, медикаментів, закінчувалися боеприпаси. Сидіти на одному місці та бути живими мішенями ніхто не хотів.

Коли табір прикордонників у районі населеного пункту Бірюкове накрыли російськими «Градами», командування

прийняло рішення вийти до своїх на пункт пропуску «Довжанський». З ним відійшли також армійці. За два дні їх і тут, поруч з кордоном, прицільно стали обстрілювати з артилерії. Як згодом дізналися захисники українського рубежу, це по них «відпрацьовували» курсанти північного сусіда.

– Довелося нам залишити свій рубеж і та об'єднатися із силами «армійців», які зайняли оборону в Зеленопіллі, – розповідає Валерій Трембовецький. – Потім стали прориватися на Успенку, звідти – з боями до Амвросіївки.

Тоді наші хлопці мали найбільші втрати. Пробивалися не центральною дорогою, де майже у кожній лісосмузі чатувала засідка. Цей шлях проросійські бойовики називали «зеленим коридором». Проте він виявився для прикордонників таким же, як і «Гловайський». Вартові рубежу вперто проривалися до своїх і одночасно били підступного ворога.

Коли вночі вийшли до річки Міус, потрапили під щільний вогонь «Градів». Обстріл колони тривав до ранку. Та все ж побратимам Трембовецького вдалося вирватися з-під шквального вогню й переправитися на резервну позицію. Так вони вийшли до Амвросіївки, а до вечора були вже в Бердянську.

А найсумніші спогади молодшого лейтенанта – про втрати товаришів, адже на війні усі вони швидко стали родиною.

– У перерві між вибухами телефонував додому і бачу, як хлопців несуть – четверо «двохсотих». Боляче дивитися на таке, – тихо зізнається мій співрозмовник.

Потім офіцер став розповідати про відвагу і відчайдушність, про сміливі вчинки, коли відходячи, вони підривали ушкоджений БК у підбитій БМП, як «кошмарили» ворога, що наступав на них. Проте водночас Валерій говорить про цінність проявів життя, які є такими непомітними у повсякденності: «У мене на окопі перша квітка виросла – то була подія, майже свято! Маленька кульбабка. Вранці непомітно виглядаю з окопу, а над ним – квіточка маленька. Приємно було. На передовій і день народження зустрів, там і справжнього товариша знайшов – старшого прапорщика Павла Василика. Був у нас начальником відділення. З ним – і в огонь, і у воду. І розвідники у нас класні були – контрснайпери...».

Зараз він тут на сході України, серед степів буремного Донбасу. Там, де пролягає лінія зіткнення, де знаходяться контрольні пости і пункти в'їзду-виїзду. Такі як Валерій, що не раз зазирали смерті у вічі, не поспішають вертатися додому. Бо як воно буде тут без них? Як здобути перемогу без воїнів, що вірять у свою країну. Тут його справжня родина – прикордонне братство, тут його основна мета – повернути контроль над усім українським кордоном.

Валерія КАРПИЛЕНКО

■ проба пера

СЬОГОДНІ НЕМОЖЛИВО УЯВИТИ ВАРТОВИХ УКРАЇНСЬКИХ РУБЕЖІВ У КАШКЕТІ ЧИ БЕРЕТІ НЕ ЗЕЛЕНОГО КОЛЬОРУ. АДЖЕ САМЕ ЦЕЙ КОЛІР ГАРМОНІЙНО ПОЄДНУЄТЬСЯ З ПРИРОДОЮ, ЖИТТЯМ, ЧИСТОТОЮ ТА ВІДПОВІДАЄ СМАРАГДУ, КАМЕНЮ, КОТРИЙ ІЗ СИВОЇ ДАВНИНИ СПРИЙМАВСЯ ЯК ОЗНАКА ЗРОСТАННЯ Й ОНОВЛЕННЯ. ЧОМУ САМЕ СМАРАГДОВИЙ КОЛІР СТАВ СИМВОЛОМ ГОЛОВНОГО УБОРУ ОХОРОНЦІВ КОРДОНУ. ПРО ЦЕ І РОЗПОВІДАЄ У СВОЇЙ ЛЕГЕНДІ НАША ЧИТАЧКА.

Легенда

про зелений берет

Багато-багато років тому в одній країні жили-були люди. Країна їхня славилася красою природи, родючими землями. Звався той край Росавицею, а люди, які в ньому жили, – росами, росичами. Звичайно, були вони, як і всюди, люди різні. Все залежало від того, якої краплинки в душі кожного ставало більше: темної чи світлої. Адже без зла нема добра. Та якось так сталося, що люди недогледіли, і рівновага зрушила на користь зла.

Тоді й розповзлися темні хмари над країною, загрожуючи життю її мешканців. Маючи зле серце, володар сусідніх земель пішов на них війною. Склали хлібороби свої плуги обабіч меж, кирки, сокири, коси позамикали у хлівцях, познімали пекарі фартухи й полишили свої справи. Від малого до старого всі стали на захист країни.

І ось стоїть це воїнство не на життя, а на смерть, щоб не пустити ворога до своїх домівок. А грізне море зла все більше прориває кордони, плюндрує рідну землю. І немає ніякої сили, щоб йому протистояти. Посилають воїни до столиці одного лицаря просити у князя допомоги – кордони закрити.

Довго їхав він до столиці. Вже до неї і рукою подати, та притомився і лицар, і кінь його. Стали вони перепочити, води з криниці попиту. Втамували спрагу, і хотів було молодик на коня заскочити, та не зміг. Виснажений був. Душа смутком зійшла та слізьми гіркими в криниченьку впала: що рвуть вороги кордони, а сил захистити їх не вистачає. Нарешті вдихнув лицар на повні груди, обперся міцно на свої ноги, стрибком скочив на коня і – в дорогу.

Небагато часу минуло, як вийшла з лісу до криниці дівчина. Струнка, мов тополя, в білій домотканій сорочці до самого долу. Зелені очі, тонкі бровенята, вуста, мов лісові сунічки, довге зелене волосся. Підійшла до криниці і каже:

– Криничко-сестричко, дай водиці життєдайної попиту, душу спраглу напоїти!

Криниця водицею хлюп – і повне цеберечко налила. Зеленокоса красуня напилася, рештою облилася та й пішла до лісу.

Минув чи день, чи то вже й тиждень. Повернулася до криниці лісова красуня та вже не одна, а з хлопчиком зеленокосим на руках. Щодня вона приходила й сина свого приводила. І нарекла його Святобором. Ріс синочок як з води – небагато днів, а вже великий виріс. І каже одного ранку матері:

– Поїду до свого батька. Дорослий я вже став, а йому допомогти треба, землю рідну боронити.

А мати відповідає:

– Відпущу тебе, Святоборе. Та спершу пройди три випробування. Як здолаєш їх, буду знати, що ти справді можеш стати захисником рідного краю.

І загадала вона перше:

– Ось бачиш по долині каміння розкидане? Ти маєш до заходу сонця перенести все його на гору і захисток собі збудувати.

Усміхнувся хлопчина і став до роботи. Носить те каміння, аж спина мокрою стала, ноги тремтять, руки вже не тримають, та він носить і буде. Ось і останній промінчик сонця згаснув. Сів стомлений Святобор на землю, обперся об міцну стіну нової кам'яниці, а мати тут як тут.

– Що ж, сину, міцний ти тілом, світлий душею і маєш тепер, що захищати, – сказала вона.

Наступного ранку він отримав друге завдання:

– Маєш до заходу сонця у лісі прожити і життя там не згубити.

Довго блукав він лісом, коли назустріч йому ведмідь бреде. Хотів Святобор його підстрелити, а той просить:

– Не вбивай мене, я відаю про небезпеку і попереджу про неї, як прийде час. Опустив юнак лук зі стрілою. Йде далі. Назустріч йому вовк.

– Пожалій мене, як не вистачить тобі сили у бою, я віддам свою.

Опустив лук Святобор. Йде далі. Розглядається навколо, вже й істи

захотілося. Коли попід ногами вул шмигнув. Він плазуна за хвоста вхопив і думає, як то гарно можна пообідати. А той просить:

– Подаруй мені життя. Як прийде смуток до тебе і стане його більше, ніж ти зможеш витримати, згадай про мене, і я допоможу тобі. Відпустив Святобор вула. Йде далі. Так і день пройшов.

Як тільки за обрій сховалося сонце, мати знову з'явилася перед сином і сказала:

– І з цим завданням, Святоборе, ти впорався. Бачу маєш повагу до життя, вмієш його цінувати, навіть якщо воно чуже.

Наступного ранку отримав третє завдання:

– Сьогодні маємо піднятися до кам'яниці й пробути там до світанку.

Святобор кивнув головою, зайшов до будівлі. Двері за ним враз зачинилися. Довго він там був чи недовго, та кам'яниця ніби розчинилася, а перед Святобором з'явилися сім доріг: темно-синя, синя, блакитна, вогняно-червона, біла, чорна і заледве видима зелена. Яку обрати йому? На яку стати? Адже кожна з них так і манила до себе. Та найбільше йому припала до серця зелена доріжка. І тільки-но він ступив на неї, як пройшовся якийсь життєдатний струмінь усім тілом, наповнивши його силою правдивою. І тут зникло видіння, ніби і не було нічого. А Святобор стояв уже біля кринички перед матір'ю. Пригорнула вона сина до себе.

– Бачу, обрав ти свою дорогу. Тепер можу відпустити тебе до батька, що став захисником землі нашої.

Благословила. Поцілувала у чоло і відпустила.

Підняв очі від землі Святобор, а навколо нього військо росавичів. Міцні воїни, з посрібленим волоссям, з мечами у руках. Гримить небо, трясеться земля.

Кинув він поглядом туди, де сонце встає. І бачить попереду війська мужнього лицаря. Мов блискавицею він військо ворога нищить.

«То твій батько!» – озвався материн голос у душі Святобора. І в той же час підступна чорнопера стріла пронизала серце росича. Та не випустив він меча. Останні сили втрачаючи, стримував чорну навалу, аж поки душа не відлетіла до зорі небесної. Підхопив Святобор тіло батька та й поніс його степами-дівровами, аж поки не зупинився на крутому березі ріки могутньої. Поклав батька і меч його на берег і три дні й три ночі носив сюди землю, насипаючи високий курган. На четвертий світанок піднявся він на його вершину, став, міцно впершись ногами в землю, підняв до неба руки і крикнув у блакить:

– Батьку! Ти назавжди зі мною!

Розверзлись небеса, спустився вогонь небесний до правиці Святоборова та й захолов у його руці батьковим мечем.

Узяв Святобор того меча, вернувся до війська рідного і став до бою, пліч-о-пліч із своїми воїнами. І не було йому рівних, ніби сама матінка-земля сили додавала. Де пройде Святобор з побратимами – перед ними починає мерехтати смарагдове світло, вороги зникають. Стали тоді побратими звати Святобора Смарагдовим.

Та скільки Святобор не проганяв зло, воно то в одному, то в іншому місці смарагдову доріжку хвилями темними змивало.

Сказав тоді Святобор побратимам, щоб усі взялися за руки і стали міцною стіною. Так і зробили. А від Святобора по обидва боки блискавицею почала струменіти зелена ниточка. І проходила вона, відганяючи ворогів, від руки до руки, від серця до серця, стікаючи і вбираючись у землю все міцнішою і ширшою доріжкою.

Війна скінчилася. Святобор Смарагдовий залишився вартувати зелену межу рідного краю. Відтоді всі, хто був поруч із ним, почали носити смарагдово-зелені шати та смарагдово-зелені головні убори. ■

■ поетичним рядком

Я вчора стояла з тобою,
Тримаючи руку.
Це вчора було,
та в очах пролетіло життя.
Годинника стрілки
Завмерли напроти розлуки.
Мабуть сумніваються,
Ледве помітно тремтять.

Ми вчора сміялись,
Ти так полюбив мої жарти.
На березі річки, де вогник до ранку ще
тліє.
Ми чули безжальну стрільбу і ворожі
гармати.
Палав горизонт,
А разом із ним наші мрії.

Була б моя воля –
Нікуди тебе не пустила б.
З тобою лише у душі моїй вічна весна.
З тобою одним
я вперше розправила крила.
Сьогодні ці крила
ламає жорстока війна.

Я зможу, бо сильна.
Я сильна, бо вмію чекати.
Крізь простір і час,
У спеку і в люті морози.

Кохання моє,
та це ж уже зовсім не жарти.
Тих сил вже нема,
А ще треба втримати сльози.

А треба ще довго молитись
про душі невинних.
Знайти усі теплі і дуже потрібні слова.
Для тих, кому скажуть:
Сьогодні ви втратили сина.
Для мами.
Вона після звістки навряд чи жива.

Для жінки, що тихо співає
свою колискову.
Тримаючись ледве, чекає кохану дитину.
Вона розуміє,
що їм не зустрінеться знову.
Пробач, янголятко,
Твій татко на фронті загинув.

Які там слова.
Які тут молитви до Бога.
Не гояться рани,
у спогадів вічне життя.
У хаті так темно і тихо
від болю німого.
Самі лише стрілки у пам'ять про тебе
тремтять.

Оксана МУЗИЧЕНКО

■ духовність

Світле свято в альма-матер

У НАЦІОНАЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО ЗА ВСІМА ТРАДИЦІЯМИ ОРГАНІЗУВАЛИ СВЯТКУВАННЯ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО.

У капличці «Святого Воїнства», що на території вишу, провели Великодню літургію, на яку прийшли всі бажаючі: курсанти, викладачі, працівники академії, а також рідні та близькі прикордонників.

Отець Дмитро, капелан Національної Академії, провів ранкову святкову літургію. А після богослужіння, з побажаннями любові, доброго здоров'я та миру, освятив святкові кошики. По закінченню служби, для військовослужбовців було організовано святковий сніданок, на якому вони скуштували пасхальні страви.

Зазначимо, що керівництво Національної академії приділило особливу увагу курсантам, які залишилися у святкові дні на території вишу. Пекарі та кухарі закладу власноруч випікали та оздоблювали паски, розфарбовували яйця, аби кожний курсант мав змогу скласти свій власний «Великодній кошик» і за бажанням освятити його в капличці.

Володимир ЗАХАРЧУК

■ пам'ять

Одеса салютувала
ВИЗВОЛИТЕЛЯМ

10 КВІТНЯ ОДЕСА ВІДЗНАЧИЛА 74-ТУ РІЧНИЦЮ З ДНЯ ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА ВІД НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ.

Одночасно з покладанням квітів та залпами салютубіля пам'ятника Невідомому матросу, на воду Одеської затоки традиційно спустили вінки та квіти – в пам'ять про загиблих моряків, які захищали місто в 1941 році і визво-

лили його у 1944-му. Вінок та квіти на траверсі монумента опустили на воду й представники Одеського загону Морської охорони та Одеського прикордонного загону, а також військово-вслужбовці Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Після того, як вінок і квіти лягли на воду, з борта корабля ВМС «Прилуки» прогрімів салют в пам'ять про героїв-визволителів.

Олександр ЯКОВЕНКО

Державна прикордонна служба України запрошує на військову службу за контрактом

**СЛУЖИТИ,
ЗАХИЩАТИ,
ДОПОМАГАТИ**

(044) 527-67-17, 527-67-41, (099) 709-15-91, м. Київ, вул. Світла, 6

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК
України
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Микола ЗОРИК
Літературний редактор
Леся МЕДВЕДЕНКО
Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 61271
Наклад: 5500 прим.

З питань розміщення реклами звертатися у Головний центр стратегічних комунікацій ДПСУ за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
527-66-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net